

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/32/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716010260
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3716010260.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. apríla 2017 prejednal odvolanie obžalovaného

A. G.

nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom W., O. XXX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Žilina,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/136/2016 zo dňa 8.2.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/136/2016 zo dňa 8.2.2017 bol obžalovaný A. G. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., pretože v presne nezistenom čase od 16.30 h dňa 8. mája 2016, z odstavnej plochy pred obytným domom č. XX/X, na sídlisku E. v D. R., odcudzil osobné motorové vozidlo značky O. H., evidenčného čísla D. modrej metalízy, VIN: X v hodnote 5.251, - €, majiteľa G. H., a to pravdepodobne tak, že vozidlo odomkol a naštartoval pravými rezervnými kľúčmi, ktoré mal G. H. odcudzil v čase, keď v popoludňajších hodinách dňa 08. 05. 2016 vykonali spoločne skúšobnú jazdu na vozidle, následne s vozidlom jazdili po meste D. R., pričom spolu s vozidlom odcudzili aj veci, nachádzajúce sa v batožinovom priestore vozidla, a to teleskopickú udicu o dĺžke 2,5 metra spolu so 6 - ložiskovým navijakom a priesvitným puzdrom v hodnote 100, - €, skladáciu udicu spolu so 6 - ložiskovým navijakom v hodnote 100, - €, rôzne rybárske náradie - plaváky, olovká, háčiky, umiestnené v kufríku v hodnote 150, - €, rybárske čížmy, pršiplášť a nohavice maskáčovej farby v hodnote 100, - € a tiež 20 kusov originálnych CD nosičov s nahrávkami rôznych interpretov v hodnote 220, - €, s vozidlom naložil nezisteným spôsobom, čím majiteľovi vozidla G. H., trvale bytom D. - N. XXX, okres D. R., adresa na doručovanie D. R., E. XX/X - 9, spôsobil odcudzením vozidla a odcudzením vecí celkovú škodu 5.921, - €.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obvinený zaviazaný k povinnosti nahradiť škodu poškodenému G. H., nar. XX.XX.XXXX, t. č. bytom D. - N. č. XXX vo výške 5.921 €.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom obhajcu odvolanie, ktoré smerovalo proti výroku o vine a tým aj treste a výroku o náhrade škody. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že výrok o vine napadnutého rozsudku je nesprávny a vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, či vzájomne si odporujúcich svedeckých výpovedí a súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, najmä preukázanými skutočnosťami svedčiacimi v prospech obžalovaného. Tomuto nasvedčuje už samotné znenie výroku a použitie jazykových vyjadrení ako „v presne nezistenom čase“, „pravdepodobne tak“, alebo „ktoré mal G. H. odcudziť“. Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti. Poukazoval na rozpory vo výpovediach svedkov D., G., ale aj W., z ktorých vyplynulo, že auto muselo byť odcudzené až po jeho vrátení obžalovaným poškodenému. V odvolaní obžalovaný podrobne uviedol jednotlivé rozpory z výpovedí svedkov z prípravného konania ale tiež z hlavného pojednávania pred súdom prvého stupňa, pričom podľa jeho názoru sa s rozpormi tento súd nevysporiadal a existujú dôvodné pochybnosti o správnosti skutkových zistení. E. ignoroval jednu zo základných zásad trestného konania, a to zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“, vykladal vykonané dôkazy jednoznačne v neprospech obvineného. Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa považuje obžalovaný za absolútne nepreskúmateľné, pretože v ňom absentuje ktoré skutočnosti mal súd za dokázané, o ktoré konkrétne dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä s ohľadom na to, že mnohé skutkové zistenia si navzájom odporujú. Napokon namieta aj výrok o náhrade škody, z ktorého nie je zrejmé, na základe akých skutočností súd uviedol, že výška škody bola jednoznačne preukázaná odborným vyjadrením, pretože takto bola preukázaná výlučne cena motorového vozidla. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) a f) Tr. zák. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaný aby bol spod obžaloby oslobodený.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd uvádza, že nie je možné, aby pri uznaní viny z prečinu krádeže podľa § 212 Tr. zák. boli v skutku ustálené také nejasné okolnosti, týkajúce sa konania páchatel'a v tom ako mal pravdepodobne vozidlo odomknúť a naštartovať kľúčmi, ktoré mal poškodenému odcudziť a pod. Tieto okolnosti a tvrdenia, pokiaľ vyplývajú z dôkaznej situácie buď treba brať za preukázané alebo nie, ale nemôžu ostať v pozícii pravdepodobnosti.

Pritom podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ sa týka posúdenia skutku ako prečinu krádeže podľa § 212 Tr. zák. je v dôkaznej situácii vo výpovediach poškodeného a svedkov toľko nezrovnalostí a klamstiev, že odvolací súd sa bez akýchkoľvek pochybností prikláňa k verzii, že poškodený obžalovanému predmetné vozidlo naozaj požičal, a že tento ho v dohodnutej dobe nevrátil a buď predajom alebo výmenou za drogy ho spreneveril. Poškodený síce oznámil polícii krádež vozidla čo je jednoduchšie, ako by mal sám naháňať obžalovaného, aby mu vozidlo vrátil. V okolnostiach ako sa s obžalovaným zoznámil, ako sa boli s vozidlom previezť, kde bolo vozidlo odstavené aj pri jeho odchode do práce o 21,00 hod. večer, (je nelogické, aby si ho pomýlil so susedovým vozidlom, musel predsa vedieť, kde svoje vozidlo odstaviť), neskôr uviedol, že poslal obžalovaného najprv kúpiť cigarety, kto koho kontaktoval ohľadne odcudzeného vozidla - či poškodený svedka D. alebo najprv D. jeho, nie je výpoveď poškodeného H. jednoznačná. Ani svedok D. nehovorí pravdu v tom, že obžalovaného spoznal tri dni pred skutkom. Svedok G. vo výpovedi potvrdil, že G. vídaval, ako sa vozí na predmetnom aute s D., ktorý si ho od poškodeného pravidelne požičiaval. Napokon požičaniu vozidla by nasvedčoval fakt, že vozidlo zmizlo s dokladmi a druhými kľúčmi, čo je pri požičaní vozidla úplne normálny postup a že obžalovaný v neskorých popoludňajších hodinách sa na vozidle ukazoval pred svedkami W. a G.. Je nelogické, aby tak robil, pokiaľ by vozidlo ukradol. Napokon sám na hlavnom pojednávaní vo vyjadrení sa k výpovedi svedka W. povedal, že vtedy mu vravel že má auto požičané od H..

Nevyvrátiteľným faktom však zostáva to, že s vozidlom naposledy jazdil obžalovaný dňa 8.5.2016 medzi 17.00 a 18.00 hod., že poškodený v tom čase bol už doma za prítomnosti družky D. F. a že dňa 9.5.2016 predmetné vozidlo pred bydliskom poškodeného H. nebolo. Pokiaľ by bol obžalovaný požičané vozidlo vrátil na miesto, ostali by mu doklady a kľúče, resp. doklady a kľúče by mal poškodený, čo by ukazovalo

na odcudzenie vozidla úplne inou osobou. Všetky dôkazy však nasvedčujú bez akýchkoľvek pochybností záveru, že obžalovaný mal vozidlo požičané, nevrátil ho a s vozidlom naložil nezisteným spôsobom. Na základe uvedeného potom po úprave skutku a vypustení odcudzenia a spôsobu takéhoto konania prichádza do úvahy kvalifikácia konania obžalovaného ako prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., keďže pre prísnejšiu kvalifikáciu nie sú splnené zákonné podmienky, lebo k zrušeniu rozsudku došlo z podnetu odvolania obžalovaného. D. ide o spôsobenú škodu, jej výška vyplýva z odborných vyjadrení a v rámci zverenia vozidla obžalovaný v prípade jeho sprenevery jednoznačne zodpovedá aj za veci nachádzajúce sa vo vozidle.

Na základe vyššie uvedených pochybení súdu prvého stupňa odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol v intenciách tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.